

Parter i hovedsagen

Sagsøger og appellat: Piotr Zarski

Sagsøgt og appelindstævnt: Andrzej Stadnicki

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er udlejning af lokaler en tjenesteydelse som omhandlet i artikel 2, nr. 1), og artikel 3 i (og 2., 3., 7., 11., 18. og 23. betragtning til) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner ⁽¹⁾?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Når en lejekontrakt indgås uden tidsbegrænsning, er det da lejekontrakten eller den enkelte særskilte transaktion i form af hver enkelt lejebetaling som modydelse for, at lokalerne og tilslutningerne stilles til rådighed, der skal anses for en handelstransaktion som omhandlet i artikel 1, stk. 1, artikel 2, nr. 1), og artikel 3, 6 og 8 i (og 1., 3., 4., 8., 9., 26. og 35. betragtning til) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner?
- 3) Såfremt det ved besvarelsen af det andet spørgsmål fastslås, at handelstransaktionen er den enkelte lejebetaling som modydelse for, at lokalerne og tilslutningerne stilles til rådighed, skal artikel 1, stk. 1, artikel 2, nr. 1), og artikel 12, stk. 4, i (og tredje betragtning til) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner da fortolkes således, at medlemsstaterne kan fritage lejekontrakter, der er indgået før den 16. marts 2013, fra direktivets anvendelsesområde, når forsinkelsen af de enkelte lejebetalinger indtræder efter denne dato?

⁽¹⁾ EUT L 48, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Kehl (Tyskland) den 21. juni 2016 — straffesag mod C

(Sag C-346/16)

(2016/C 335/46)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Kehl

Tiltalt i straffesagen

C

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 67, stk. 2, TEUF og artikel 20 og 21 i forordning nr. 562/2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage ⁽¹⁾ (Schengengrænsekodeks, herefter »SGK«) eller Den Europæiske Unions øvrige regler fortolkes således, at de er til hinder for en national ordning, som giver politimyndighederne i den pågældende medlemsstat beføjelse til i en zone i en afstand af 30 km fra denne medlemsstats landegrænse til stater, som er parter i konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 (Schengenkonventionen) med henblik på at forhindre eller standse ulovlig indrejse til denne medlemsstats område, eller på at forebygge bestemte lovovertrædelser, som er rettet mod sikkerheden ved grænsen eller mod udførelse af grænsebevogtning, eller som begås i forbindelse med grænseovergang, at ransage en genstand uafhængigt af adfærden hos den person, der medfører genstanden, og uafhængigt [org. s. 2] af eventuelt særlige omstændigheder, uden at der i henhold til SGK's artikel 23 ff. midlertidigt er genindført grænsekontrol ved de pågældende indre grænser?

- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Skal artikel 67, stk. 2, TEUF samt artikel 20 og 21 i forordning nr. 562/2006 om SGK eller Den Europæiske Unions øvrige regler fortolkes således, at de er til hinder for en national ordning eller praksis, som tillader en kriminalret i en medlemsstat at lade et for tiltalte belastende bevismiddel indgå i bevisbedømmelsen, selv om dette bevismiddel er tilvejebragt ved hjælp af et statsligt indgreb, der er i strid med EU-retten?

⁽¹⁾ EUT L 105, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te
Brussel (Belgien) den 24. juni 2016 — T.KUP SAS mod Belgische Staat**

(Sag C-349/16)

(2016/C 335/47)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: T.KUP SAS

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er forordning nr. 1294/2009 ⁽¹⁾ ugyldig i forhold til en importør som i denne sag på grund af tilsidesættelse af grundforordningens ⁽²⁾ artikel 17, stk. 1, da Kommissionen ved sin nye undersøgelse har foretaget en stikprøve, oven i købet kun hos 8 importører, selv om et overskueligt antal på 21 importører burde have været undersøgt?
- 2) Er forordning nr. 1294/2009 ugyldig i forhold til en importør som i denne sag på grund af tilsidesættelse af grundforordningens artikel 11, stk. 2, tredje afsnit, da Kommissionen ved sin nye undersøgelse ikke i tilstrækkeligt omfang har taget hensyn til det foreliggende bevismateriale, idet den i stikprøven medtog 5 store importører overfor kun 3 små importører, og derudover hovedsagligt kun tog hensyn til oplysningerne fra de store importører?
- 3) Er forordning nr. 1294/2009 ugyldig i forhold til en importør som i denne sag på grund af tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2 og 3, og/eller grundforordningens artikel 11, stk. 2, 5 og 9, da Kommissionen ved sin nye undersøgelse ikke rådede over tilstrækkelige oplysninger til at kunne fastslå, at der stadig finder dumpingimport sted, og at der herved opstår skade?
- 4) Er forordning nr. 1294/2009 ugyldig i forhold til en importør som i denne sag på grund af tilsidesættelse af grundforordningens artikel 21, da Kommissionen ved sin nye undersøgelse kræver, at der skal foreligge særlige holdpunkter for, at en importør bebyrdes uforholdsmæssigt ved en forlængelse?

⁽¹⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1294/2009 af 22.12.2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Vietnam og i Folkerepublikken Kina som udvidet til også at omfatte import af visse typer fodtøj med overdel af læder afsendt fra Macao SAR, uanset om den er angivet med oprindelse i Macao SAR eller ej, som følge af en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 (EUT L 352, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22.12.1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT L 56, s. 1).